

Kyrkklockor.

I
ACC. NR M.1.1038:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Angående kyrkklockor, har omnämnda Elna Bronwall för mig berättat, att vid hennes morfars död hennes mor sagt vid själaringningen: "Han har kommit till himmelen, för klockorna ringde så vackert."

Luf. 66

Elna Bronwall berättade vidare, att hon minde en gumma från sin hemmaby, som plötsligt kunde bli förvånad i någon slags viskas och visa sig alldeles frånvarande och endast yttra: "Nu är det någon som ska dö, jag hör klockorna ringa i himmelen." Ett dödsfall inträffade alltid så kort tid efter. Hög försöka tala med gumman under vefarstiftsförendet, gjäna ingenfing till. Vidare berättade Elna Bronwall, att någon tid efter att hennes man begravts på Önnestads kyrkogård, hon en tisdagseftermiddag skulle gå med blommor till hans grav, och samtidigt i något ärendes tänkt tala vid kyrkovaktmästarin, som höll på att städa inne i kyrkan, men då hon öppnade dörren, såg hon att en okänd vitklädd människa gick vid hans sida. Han drog

Kyrkklockor

II
ACC. NR M. 11038*2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sig då tillbaka och gick till graven. Kommen tillbaka därifrån fråga hon vaktmästaren utanför kyrkan och fråga honom då, vem den människan var som för en kort stund sedan var hos honom inne i kyrkan. Vaktmästaren svarar: "Där har inte varit någon." Vidare berättade fru Kronwall att i Önnestads by fanns en äng där en liten bäck portade igenom, och dit kom sjuklingar för att tvätta sig midsommarafton, "ljusade de: "Frälsaren som botade den blinde, sade ut honom att tvätta sig i Silvadammen."

Fru Kronwall bekräftar att det var sanning vad hon berättat.